# De van megoldás …

Az előző bejegyzésben leírtam a tapasztalati tényeket. Azt hiszem, nem csak én hurcolom haza rendre az olvasnivalót, hanem rajtam kívül még nagyon sok kolléga.
Sokszor úgy érzem magam, mint Cervantes Don Quijote-je, aki áldáz küzdelmet vívott a szélmalmokkal. Ugye ismerős az érzés, s jogos a párhuzam?
S hiába teltek el az ünnepek, hiába volt a remek munkarend-átszervezés, aminek következtében szinte két hetet tölthetett sok ember távol a munkájától, az olvasnivalók nem fogytak el. De ha még sikerült is e téren eredményeket elérni, az sajnos csak ideiglenes, mert indul az év, s újra halmozódnak a kupacok.

Megerősödtem a hitemben, hogy „nincs ez így rendjén”, amikor a Könyvvizsgáló Kamara budapesti klubjában összegyűltünk egy előadásra, aminek a témája éppen ennek a problémája volt.

Hogyan lehet úrrá lenni a töménytelen szakmai kiadványon?

Szakmánk egy elismert képviselője, egy nagy nemzetközi könyvvizsgáló cég első számú vezetője is bevallotta, hogy számára is épp olyan gondot jelentett hosszú időn keresztül az elolvasásra váró szakirodalom, mint nekünk, többi jelenlévőnek, s szinte mindenki másnak, aki a szakmában szeretne naprakész maradni.

De van megoldás! S a megoldás rém egyszerű!

Munkahelyen vagy kollégák egymás között ún. olvasó csoportokat hozzanak létre. A csoportokon belül felelősöket kell kinevezni, s ők a felelősök egy-egy újság, szakirodalom folyamatos figyeléséért. Így egyvalakinek mindig csaj egy vagy két szakmai kiadványt kell figyelni, szemlézni. Van lehetősége, hogy abból kiválassza a legfontosabbakat. S egy-egy cikken belül is meg tudja a lényeget ragadni. Esetleg hozzá tud kapcsolni olyan a gyakorlatban felmerült kérdéseket, eseteket, amely mint egy memóriafogas segítik a többiekben a szabály rögzítését.

Időnként – előre megszervezett időpontban – a csoport tagjainak össze kell jönni, hogy saját területekről referáljanak, megosszák az információjukat a csapat többi tagjával.

Ez a megoldás időben sokkal rövidebb, mintha mindenki az összes szakirodalmat elolvasná. További előnye, hogy orientálja is a csoporttagokat, hogy a kolléga mit tart fontosnak, hova teszi egy-egy kérdéssel kapcsolatosan a hangsúlyt.

Elfogadom, hogy megszervezni egy-egy ilyen csoportot sem könnyű feladat. Talán mégis egyszerűbb, s kevesebb időt vesz igénybe, mintha mindenki saját maga küzdene a szakirodalom-áradattal. S e módszerrel megspórolható stressz sem hagyható figyelmen kívül!

Lehet persze azt mondani, hogy „egy nagy cégnél egyszerű kiosztani a feladatokat, hogy te ezt meg ezt olvasd el”.
Kis cégek, egyedül dolgozó könyvelők és könyvvizsgálók között is pontosan így működhet a rendszer. Mindenkinek be kell látnia azt, hogy a szakmánk (akár a könyvelés, akár a könyvvizsgálat) nem lehet kizárólag az egyszemélyes harcosok ideget és energiát felőrlő küzdelme, hanem csoportokba tömörülve sokkal hatékonyabban tudunk dolgozni.

Meg kell találni a közös nevezőt a szakmai csoportokon belül. Sokkal tudatosabban kell együttműködni a munkában, mint

ahogy ez eddig megszokott volt. Ezek a csoportok egy idő után nem csak együtt olvasnak, hanem együtt gondolkodnak, s majd egységes standard szerint fognak dolgozni.

Ez pedig mindenki számára még több haszonnal járhat, mint „csak” az időnyereség, ami a kiindulópontunkból, azaz a közös olvasásból fakadhat.